

Самостійна робота як чинник навчально-виховного процесу у вищих навчальних закладах

О.Ю. ЄГОРОВА, канд. екон. наук

Харківська національна академія міського господарства

У процесі вдосконалення професійної освіти акцент діяльності викладача дедалі зміщується з розробки нових форм і методів активізації власної діяльності на стимуляцію активності студентів. Одним з основних завдань навчально-виховного процесу у вищих навчальних закладах є «навчити студентів вчитись», здобувати знання самостійно, або з невеликою вказівкою чи допомогою. Тому у викладанні велику увагу слід приділяти самостійній роботі студентів. При цьому усіляко заохочується їх творча ініціатива, прагнення до глибокого проникнення у теоретичні основи, вдосконалення практичних навичок в обраній галузі діяльності.

Особливого значення набуває період самостійної роботи під час навчання, коли майбутній фахівець може обрати правильний напрямок своєї самопідготовки за допомогою викладача. Останній має не лише передавати студентам інформацію у готовому вигляді, але й здійснювати цілеспрямоване управління їх самостійною діяльністю. Необхідно, щоб викладачі забезпечували пізнавальну активність студентів, проблемність, професійну спрямованість, а також індивідуалізацію їх навчання.

Самостійна робота необхідна не лише для оволодіння змістом певної дисципліни, але й для формування здатності брати на себе відповідальність, самостійно вирішувати проблему, знаходити конструктивні рішення й вихід із проблемних ситуацій і т. ін. Вона дозволяє опанувати навички навчальної, наукової та професійної діяльності. Таким чином, самостійна робота студентів – невід’ємна частина навчального процесу у вищій школі.